

4.12.64

לפתיחה עם העתונאים

גבירותי ורכותי,

אף על-פי שהיום כבר 4 בדצמבר, אנו מחכנסים, לפי המנהג
מידי שנה בשנה, כיום השנה להחלטת עצרת האו"ם על כינון מדינת
יהודית, שחל כידוע להיות ב-29 בנובמבר. אפשר למצוא הקדים
היסטורי לדחית ההתכנסות מפעמי נוחיות: האחד היא המסורת
היהודית הידועה של "נדחה", אמנט הפעם לא מפני שבת אלא מפני
שבאותו יום היתה ישיבת ממשלה, וכיוון שדחינו - דחינו, והיו
יריות בצפון ועליות בגליל לראשיה יישובו ואפילו קצת "מערך"
ופרשה, וכך יצא אז א"ייד זונטיק האט באשלאסן מאנטיק צו מארן
דינטיק אין שטאט מיטוואך; איז ער דאנערשטיק בעבליכן פרייטיק
אויף שבת.

כאשר נחקבלה החלטת האו"ם לפני 17 שנה, היו רבים סבורים
כי בהאריך זה ייקבע יום העצמאות של מדינת-ישראל. הדבר לא נעשה,
יום העצמאות נקבע לה' באייר יום הקמת המדינה לפי ההכרזה שנחקבלה
יום קודם בישיבת הידועה במוזיאון תל-אביב. אותה שעה כבר עמדה

REPORT ON RESEARCH

1952

The first part of the report deals with the general
 situation of the country and the progress of the
 work. It is followed by a detailed account of the
 results of the various experiments conducted during
 the year. The results are presented in a series of
 tables and figures, which are explained in detail
 in the text. The final part of the report is a
 summary of the work done during the year and a
 list of references.

The second part of the report deals with the
 results of the various experiments conducted during
 the year. The results are presented in a series of
 tables and figures, which are explained in detail
 in the text. The final part of the report is a
 summary of the work done during the year and a
 list of references.

ההגנה, עמד הצבא באיבו, במערכה כבדה על הבטחת הממשות של הכרזה זו, על הדיפת כחצי חריסר צבאות המתנכלים לעצט קיומו מן הרגע הראשון.

אין זה מקרה, שכך ולא אחרת נקבע יום העצמאות: הוא קבע לציונו של המעשה שעשה העם הזה כאן, שעשו הנהגתו ולוחמיו בשליחותו. הוא לא נקבע לציון החלטה בין-לאומית שנחנה לאותו מעשה אה המסגרת הדיפלומטית, כפי שניסח פעם בן-גוריון: חשוב לא מה יאמרו הגויים אלא מה יעשו היהודים.

כך נשאו יום 29 בנובמבר כדבר בפני עצמו, - היום שבו נחן העולם הנאור ממזרח וממערב בביטוי האירגוני באו"מ, אה בירכתו לעצמאות ישראל. דבר זה קובע ברסה לעצמו, וראוי לברכה לעצמו. יש לזכור, כי גם התאריך של ה' באייר לא נקבע אך ורק מתוך שיקול פנימי שלנו אלא מתוך זימונו עם תאריך הנובע מהחלטה האו"מ - 15 במאי, תאריך סיום המאנדאט.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

לכן, כשאנו מתכנסים בטרנס העצרה הי"ט של האו"ם, והייתי
רוצה לומר כמה מילים בענין זה, צריכים אנו לראות כל הזמן את
השבוננו ואת דרכנו באומות-המאוחדות משני האספקטים גם יחד:
מצד צורכי היסוד של המדינה ומצד ההקשר הבין-לאומי עצמו.

קודם כל כמה מילים של ברכה לעצרת שנפתחה השבוע. אני
בטוח שהציבור כולו שותף גם כאן וגם במקומות אחרים לתקווה כי
האו"ם ייצא בשלוט מן המשבר העובר עליו. עם כל הביקורת שיכולה
להיות לנו או לאחרים על מעשיו, על מחדליו ועל רפיונו של האירגון
הבין-לאומי, גועד לו חפקיד לא מבוסל כמקום פגישה וביטוי לנציגי
עמים בעלי השקפות שונות, וכמכשיר היסטורי לעידוד שיחוררם של
עמים באסיה ובאפריקה. אין באירגון האומות-אלא מה שיש באומות
עצמן. אין הוא יכול, לעתים קרובות, להתגבר על חולשות הנובעות
מעמדות של אומות, עמדות המוכתבות לא חמיד על-ידי שיקולים לגופו
של ענין. בכל זאת יירשט לזכותו של האו"ם מעשה גדול הן בהפגה
מתיחות בין-לאומית והן בשיחורר עמים ובפיתוחם.

שוב נחונים עתה ענינים חיוניים שלנו בסדר-היום של

מועצה הבטחון. והכוונה היא למצב בגבולינו עם סוריה.

מצד עניינינו החיוניים שלנו הדבר ברור: אין ישראל

יכולה להשלים עם פגיעה בגבולותיה, בישוביה ובחושבניה. אין

ישראל יכולה להסכים שיחרון סומוגרפי או מידה אחריותן הגדולה

יתנו לתוקפנים ולטרצחים תעודת חסינות מפני הגנה פעילה מצידנו.

בטישור הבין-לאומי אפשר לקבוע, כי ההבנה לעמדתה של ישראל

גברה הפעם לעומת שנים קודמות. בכל-זאת עדיין יש מוס יסודי

בגישה האירגון הבין-לאומי: יחס שווה כביכול של החוקמן ואל

המתגונן. ההבדל בין חוקפנות הסורים, שפתחו באש על טיור ואחר-

כך על כפרים שלווים על נשיהם ועל טפם, לבין התגוננותנו שלנו

למניעה רצח אזרחינו, צריך להיות ברור לנציגי עמים ומדינות

באירגונם העליון באו"ם, ממש כשם שהוא ברור מבחינה עניינית לנו

כאן.

THE FIRST PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE
WORK DONE DURING THE YEAR AND A STATEMENT OF THE
RESULTS.

THE SECOND PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE
WORK DONE DURING THE YEAR AND A STATEMENT OF THE
RESULTS.

THE THIRD PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE
WORK DONE DURING THE YEAR AND A STATEMENT OF THE
RESULTS.

THE FOURTH PART OF THE REPORT IS A SUMMARY OF THE
WORK DONE DURING THE YEAR AND A STATEMENT OF THE
RESULTS.

END.

העובדה שמועצת הבטחון נמנעת מלחלוח את הקולר בצוארם של
התוקפנים, מעידה על יחס של אימה ואיפה בחיפוי של שיוויון מדומה,
יתר על-כן - זוהי מטיה מובהקת ממגילת האו"ם המחייבת משא-ומתן
של שלום לפתרון כל מחלוקת שבין מדינות. ואעיר כאן, כי על-פי
רוב זוכים הערבים בעניינים אלה לחסותה של בריית-המועצות. עם כל
רצוננו הכן ביחסים משופרים עם ארצות הגוש ה-המזרחי, אי-אפשר שלא
להתרעם על מאמצי נציגיו באו"ם לטהר את השרץ התוקפני בקו פעמים
של דיפלומאטיה בניגוד גמור לעמדה הטובייתית המוצהרת הקוראת
לכל העמים לעקור את השימוש בכוח כאמצעי לפתרון סכסוכים בינלאומיים.
כאשר באים ומזכירים את הסכמי שביחה-הנשק, אסור לשכוח שהם נועדו לשמש
גשר לשלום, והדבר נקבע בהסכמים עצמם. מדינות ערב, המתעלמות מקביעה
זו, עושות את ההסכמים פלסטר מבחינה מהותית ואין להבין מדוע לא
יגיב על כך האו"ם, לא יתבע את עלבונם של ההסכמים הללו ושל מגילת
האו"ם גם יחד.

קשה להבין גם את סכלנותו של הארגון הבינלאומי לגבי זעקות
שבר של נציגי ערב על מצבת של הפליטים. המדינות הערביות עצמן הן
המבקשות להנציח את מצוקתם המדומה של הפליטים, או אף ליצור מצוקה

אף באופן מלאכותי, על-ידי התאכזרות. הערבים בעליפנים את העובדה
כי יותר ממחצית הפליטים נקלט במשקי ארבות מושבותיהם וכי יש
בכוחם לקלוט גם את האחרים ובכלל הם משתמשים במספרים מנופחים
ויש כבר ראשיה אישור לכך ממקורות בינלאומיים.

המלל השנתי של הערבים סביב בעיית הפליטים, הוא רק אחד
הבילויים של התוקפנות הגזברת בהעמולה הערבית. הדבר שעלינו
לזכור כל הזמן הוא שההעמולה הזאת, הכוזבת והעויינת מצד עצמה,
היא גם אחד מאמצעי ההכנה הנועדים להכשיר את הקרקע לתוקפנות
מזויינת לעתיד לבוא. כאן עיקר הסכנה. נזדמן לי כמה פעמים
להקיר כי אסור לנו להיתפס לשאננות מפני הסימניה המעידים כי
הערבים התיאשו כביכול מתוקפנות לאלתר. את מקומה של ההרפתקה
המיידיה חפס החכנון לטווח ארוך. המזימה היא לתקוף בנסיבות
נוחות יותר מבחינה צבאית ומדינית. כשם שהדבר מחייב אותנו
לחישול כוחנו המרתיע והמגן, ממשאבינו שלנו ומכוח עזרתם של
ידידים, כן מחייב אותנו הדבר למאמץ הסברה בזירה הבינלאומית.

המאמץ התעמולתי הערבי נעשה מחוצף ב יוחר ונשען על מלאכה
הכזב הגדול, בחינה - שקר, שקר, משהו יידבק. יש בדעה הקהל
העולמי סימני החתמה. יש לציין בסיפוק אח ראשיה סיכולו של
הנסיון הערבי לנדוק את ישראל ממשפחה שבעים ושבע המדינות
המתפתחות, חוץ בעיטה גסה בכל נוהל בינלאומי תקין, ויש למיכאל
קומי חלק נכבד בדבר.

בהדרגה יכיר בוודאי העולם לדעה את הסילוף בטענה הערבית
כאילו משקפת ההחלטה האנטי-ישראלית בועידת המדינות הבלתי-מזדהות
בקהיר את עמדת כל המשתתפים. לנו כבר הבהירו מדינות רבות, שהיו
מיוצגות שם, כי אינן רואות באכרזה, החלטה מחייבת וכי לא יבוא
שינוי ביחסי הידידות שבינן לבין ישראל.

עלה בהוהו גם נסיונם של שליטי ערב להעמיד פני נגזלים
ממים ולגייס את דעה הקהל העולמית ואת הסנגנון הדיפלומטי
למלחמה במפעל פיתוח הנותן לנו חיים. סוכל גם המאמץ הערבי
לפגוע בקשרינו עם השוק המשותף ומדינות גדולות רבות מסבירות

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...
... the ... of ...

לערבים כי אין להשתיה את ידידותן איתן על ויחור על ידידות
עם ישראל. ככל שמעמיק הכרה זו לחדור בלב הערבים הרוק סכנת
המלחמה באיזור.

זרונן של כוונות השליטים הערביים נתגלה אולי בצורה
הבהירה ביותר במערכה שהם מנהלים נגד המסמך היהודי של הכנסיה
האויקומנית בוהיקאן. זהו מסמך דתי שהור הבא לתת גט כריחות
לנסיונות של דורות לתמוך את ימדות שנאת ישראל בדוקטרינה דתית
של הכנסיה הקתולית. במלחמתם במסמך זה מגלים שליטי ערב את
זיקתם הנפשית למסורות הבזויות ביותר של האנטישמיות בעולם כולו,
מימיה המן ועד ימי היטלר.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..